

7. novembril 1971.

Armas Herman Rajamaa!

Siiraim tänu armsate kirjade eest ja ma tänan ka südame-
likult nendes leidunud paljude heade soovide eest!

Mind rõõmustab väga Sinu võit Eesti seinakaardi ja harjutus-
vihikute küsimuses! Ja tore uudis on Muugi "Väikese õigekeelsus-
sõnaraamatu" uue, täiendatud trüki ilmumine!

Sinu kirjadest olen ikka vaikinud. Kohe alguses märkasin,
et nii on parem - mitte ainult New Yorgis Koolide Keskuse koos-
olekuil, või Keskuse liikmeile eraviisiliselt, vaid ka siin,
kodulinna. Igauks näib olevat õnnelik teadmises, et vaid
tema on vääriline Sinult kirja saada. Ma siiski helistasin
hr. Tammale, et edasi anda Sinu soovid ja tervitused ja
saadan Sinule siinjuures tema tänu. Hr. Tammale on nüüd kodusel
ravigil, kuid on karta, et see võib kujuneda pikaajaliseks.

Kokkutulek New Yorgis jäi kahjuks pidamata. Hr. Randvee
teatas mulle, et New York ei vastanud üldse tema ettepanekule
ja soovile sellist koosolekut pidada, kus ka pr. Lugus oleks
saanud kõnelda oma reisumuljeist.

Keskusest lahkumise küsimuse kaalumiseks mul on mitmeid
põhjusi. Üks neist on suurenev veendumus, et keegi, kes elab
New Yorgi ümbruses, saaks palju rohkem ära teha. Siis ei oleks
vaja toetuda ainult kirjadele. Ta saaks aktiivselt nii Keskuse
kui ka õpetajate kokkutulekute asja läbi pressida ja viia. Ma
olen seda siit püüdnud teha - olen isegi pakkunud, et neid
kokkutulekuid mujal korraldada, kuid siiani on vastuseks vaikus.

Isiklikus elus mul on praegu mitmeid koormavaid kohustusi
ja raskusi. Üks nendest: Selvel oli kaks nädalat tagasi
autoõnnetus. Ta libises märjal teel ja otse vastu posti. Auto
on sõidukõlbmatu, läheb vanarauaks - Selvel läks siiski veel
õnnelikult, ta on praegu haiglas purustatud põlvega ja näo-
haavadega, mis on siiski kuidagi parandatavad. Aga ta mee-
leolu on vilets - nagu poleks saanud enam halvemini minna. See
teeb asja murelikumaks ja raskemaks. Aga me usume kindlasti,
et aeg ravib ja see kõik on varsti ununenud.

Praegu püüan koostada 15-leheküljelist (masinakirjas)
inglisekeelset kirjutist Marie Underi ja tema luule üle, millele
tahaksin anda ka pisut ajaloolist tagapõhja. (Kunagi ei vaibu
minu siiras tänutunne Sinule bibliofiilse "Porkuni preili"
eest!) See peab valmis olema 16. detsembriks. Materjal mul
on, algus ka tehtud, kuid mõtted kipuvad hajuma, ma ei jõua
kuskile. Aga ma siiski tean, et kuidagi ma saan valmis õigeks
ajaks...

Palju häid soove ja tervitusi terve meie pere poolt!

*Südamekaet tervitades
ja rõõgumiseni,
Silma.*